

Luke 17

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord Jesus teaches all humans regarding, do not look with the physical eye but use the heart of a believer when you are seeing things. The beloved Son of God has given simple guidelines on how to enter the kingdom of God and have eternal life in heaven with Him.

บทสรุป ในบทนี้ พระเยซูเจ้าได้สอนมนุษย์ทั้งหมดเกี่ยวกับ อย่ามองด้วยตาของร่างกายแต่ใช้ใจของผู้มีความเชื่อเมื่อท่านมองเห็นสิ่งต่างๆ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้ตัวอย่างแนะนำง่าย ๆ ถึงทางที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าและมีชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์กับพระองค์

Luke 17:1-4. Teaching about sin and forgiveness. The Lord gives a woe against those that bring temptation to sin and teaches us that we must forgive those that sin against us because He forgave us, and He forgave those that sin against Him.

ลูกา 17:1-4 สอนเกี่ยวกับบาปและการให้อภัย พระเจ้าได้ให้ข้อเตือนต่อต้านพวกที่นำสิ่งล่อใจของบาปและสอนเราว่าเราต้องให้อภัยแก่พวกนั้นที่ได้ทำบาปต่อเราเพราะพระองค์ได้ให้อภัยบาปแก่เรา และพระองค์ให้อภัยแก่พวกนั้นที่ได้ทำบาปต่อพระองค์

Luke 17:5-6. Teaching about increasing faith. The Lord gives the parable of the grain of mustard to compare our faith.

ลูกา 17:5-6 สอนเกี่ยวกับการเพิ่มความศรัทธา พระเจ้าให้คำอุปมาเรื่องเมล็ดพันธุ์ผักกาดเปรียบเทียบกับความศรัทธาของเขา

Luke 17:7-10. Duty of the Lord's servants. When reading this passage everyone will notice the servant of man and the servant of God have different duties; the servant of God should not emphasize on the earthly things, the reward is not here to look for, but in heaven.

ลูกา 17:7-10 หน้าที่ของผู้รับใช้ของพระเจ้า เมื่ออ่านข้อความส่วนนี้ทุกคนจะสังเกตเห็นผู้รับใช้ของคนและผู้รับใช้ของพระเจ้านั้นมีหน้าที่แตกต่างกัน ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะไม่มุ่งอยู่กับสิ่งของโลก รางวัลตอบแทนไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อให้มองหา แต่ในสวรรค์

Luke 17:11-19. Jesus cleanses ten lepers. This part relates to the love and the mercy of the beloved Son of God towards all humans and shows His power and authority over sickness.

ลูกา 17:11-19 พระเยซูรักษาคนโรคเรื้อนสิบคน ในส่วนนี้เกี่ยวกับความรักและพระเมตตาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต่อมนุษย์ทั้งหมดและแสดงพระอำนาจของพระองค์และสิทธิเหนือโรคภัย

Luke 17:20-37. Teaching about the coming of the Kingdom of God. Before the Lord's return, many disasters will happen on the earth and people will wish that time will end and the Lord will come, but all things must occur until completion. For this section see also Comments Matthew 24:1-44.

ลูกา 17:20-37 สอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าที่กำลังมา ก่อนการกลับมาของพระเจ้า ภัยพิบัติหลายอย่างจะเกิดขึ้นบนโลกและประชาชนจะปรารถนาให้วันสุดท้ายมาถึงและพระเจ้าจะกลับมา แต่ทุกอย่างต้องมีเกิดขึ้นจนสมบูรณ์ สำหรับส่วนภาคนี้ด้วยกันมองในมัทธิวความเห็น 24:1-44

¹And **He** said **to His** disciples, It is impossible **for stumbling blocks not to come**; but woe **to him, by** whom they come!

¹และ **พระองค์** พูดต่อเหล่าสาวกของ **พระองค์** มันเป็นไปได้สำหรับที่ข้อขัดขวางจะไม่มา แต่วิบัติแก่ผู้ซึ่ง ต่อบุคคลที่พวกมันมา!

Comments 17:1. For this verse, see Matthew Comments 18:7.

ความเห็น 17:1 สำหรับข้อเขียนนี้ มองความเห็นมัทธิว 18:7

²It **is better** for him if a millstone **is hung around** his neck, and he **is** thrown into the sea, than that he should cause one of these little ones to stumble.

²มันจะเป็นการดีสำหรับเขาถ้าเอาหินไม่แบ่งผูกรอบคอของเขา และเขาถูกโยนลงไปในทะเล ยังจะดีกว่าที่เขาจะทำให้ผู้เล็กน้อยคนหนึ่งต้องหลงผิดไป

Comments 17:2. For this verse, see Matthew Comments 18:6 and Mark Comments 9:42.

ความเห็น 17:2 สำหรับข้อเขียนนี้ มองมองความเห็นมัทธิว 18:6 และมองความเห็นมาระโก 9:42

³Take heed to yourselves; if **your** brother **sins**, rebuke him; and if he **repents**, forgive him.

³เจ้าเองจงระวัง ถ้าพี่น้องของเจ้าทำบาป ว่ากล่าวต่อเขา และถ้าเขากลับตัว จงให้อภัยแก่เขา

Comments 17:3. This verse says, “if he repents, forgive him”. So, if the Lord of Heaven has forgiven your sins when you repented, who are you to hold sins against someone else? All Christians should remember this as well, the Lord has forgiven you, if you call yourself a Christian follow and obey the Lord’s teachings and forgive all. See also Matthew Comments 18:15.

ความเห็น 17:3 ข้อเขียนนี้บอกว่า “ถ้าเขากลับตัว จงให้อภัยแก่เขา” ดังนั้น ถ้าพระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ให้อภัยในบาปของเจ้าเมื่อเจ้าได้กลับตัว เจ้าเป็นใครจึงได้ถือบาปต่อผู้อื่น? คริสเตียนทุกคนควรจำข้อนี้ไว้ดี พระเจ้าได้ให้อภัยแก่คุณ ถ้าคุณเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียนติดตามและเชื่อฟังพระคำสอนของพระเจ้าและให้อภัยแก่ทุกคน ด้วยกันมองความเห็นมัทธิว 18:15

⁴And if he **sins** against **you** seven times in the day, and seven times **turns** again to **you**, saying, I repent; **you shall** forgive him.

⁴และถ้าเขาทำบาปต่อเจ้าในหนึ่งวันเจ็ดครั้ง และทั้งเจ็ดครั้งนั้นหันกลับมาหาท่าน บอกว่า ข้าพเจ้าสำนึกผิด เจ้าควรจะให้ให้อภัยแก่เขา

Comments 17:4. For humans this verse may seem hard to do, if a person repeatedly sins against you, the Lord still wants you to forgive, forgive not only by mouth, but forgive from your heart as well even it happens in the same day, because this sin is against you, he has not sinned against the Holy Spirit. Any sin against humans is forgiven, the beloved Son of God Himself, those who did sin against Him, He also has forgiven them as well, but if that sin is against the Holy Spirit it will never be forgiven, on this earth or the earth to come, that sin will always remain on that soul forever.

ความเห็น 17:4 สำหรับมนุษย์ข้อเขียนนี้อาจมองเหมือนยากที่จะทำ ถ้าคนนั้นทำบาปหลายครั้งต่อคุณ พระเจ้ายังคงต้องการให้คุณให้อภัย ให้อภัยไม่ใช่เพียงโดยปาก แต่ให้อภัยจากใจของคุณด้วยเช่นกันถึงแม้มันจะเกิดขึ้นในวันเดียวกัน เพราะบาปนั้นนั้นต่อคุณ เขาไม่ได้ทำบาปต่อคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ บาปใดๆที่ต่อต้านมนุษย์นั้นให้อภัย พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง แม้พวกนั้นที่ได้ทำบาปต่อพระองค์ พระองค์ด้วยกันได้ให้อภัยแก่พวกเขาเช่นเดียวกัน แต่ถ้าบาปนั้นต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์มันจะไม่มีวันให้อภัย ทั้งบนโลกนี้หรือโลกที่จะมาถึง บาปนั้นตลอดเวลาจะคงอยู่บนวิญญาณนั้นตลอดไป

⁵And the apostles said **to the Lord**, Increase our faith.

⁵และอัครสาวกพูดต่อ **พระองค์ท่าน** โปรดเพิ่มความเชื่อให้แก่พวกเรา

Comments 17:5. In this verse, it tells clearly, these are the apostles that have been with the Lord, have seen miracles, have heard the Living Word, and they are still asking the Lord of Life to increase their faith. For all that come after, which have not seen the Lord, it will be harder to have faith, but still remember, go at the foot of the cross and ask for faith, as the apostles have done in the past.

ความเห็น 17:5 ในข้อเขียนนี้ มันได้บอกไว้ชัด เหล่าอัครสาวกนี้ได้อยู่กับพระเจ้า ได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ ได้ยินพระคำแห่งชีวิต และพวกเขายังคงขอต่อพระเจ้าแห่งชีวิตให้เพิ่มความเชื่อของพวกเขา สำหรับทุกคนที่มาภายหลัง ซึ่งไม่ได้เห็นพระเจ้า มันจะเป็นการยากมากขึ้นที่จะมีความศรัทธา แต่ยังคงจำได้ ไปยังได้พระภาวชนและขอสำหรับความศรัทธา เหมือนดังที่เหล่าอัครสาวกได้ทำในอดีต

⁶And the **Lord** said, If **you** had faith **like** a grain of mustard, **you would have said** to this **mulberry** tree, Be **uprooted**, and be planted in the sea; and it would **have obeyed** you.

⁶และ **พระองค์ท่าน** ตอบว่า ถ้าเจ้ามีความเชื่อเท่ากับเมล็ดพันธุ์ผักกาด เจ้าจะบอกแก่ต้นหม่อนสีดำนี จงถอนรากขึ้น และจงไปปลูกอยู่ในทะเล และมันจะเชื่อฟังเจ้า

Comments 17:6. “If you had faith like a grain of mustard”. As a human, if the Lord has told in this verse, if your faith is small as a seed of a plant, how small do you think your faith is like? Think about your faith first before you go to judge someone’s faith, those people, their faith might be bigger than yours as well.

ความเห็น 17:6 “ถ้าเจ้ามีความเชื่อเท่ากับเมล็ดพันธุ์ผักกาด” เหมือนดังมนุษย์ ถ้าพระเจ้าได้บอกในข้อนี้ ถ้าความเชื่อเท่ากับเมล็ดพันธุ์พืช แล้วคุณคิดว่าความเชื่อของคุณเหมือนกับอะไร? คิดถึงความเชื่อของคุณเองก่อนที่คุณจะไปตัดสินความเชื่อของคนอื่น คนเหล่านั้น ความเชื่อของพวกเขา อาจจะมีมากกว่าของคุณเองด้วยเช่นเดียวกัน

“you would have said ...”. As the verse says, small faith can work a great thing as well, even to send another seed or another plant to be planted into the sea. And that thing had obeyed your word, because you have said it with faith and you did not test the Lord when you said it, but you said it with faith in the Lord that what you said would happen, in order to prove to people that you serve the Living God. This kind of action looks like you are testing God, but it is not testing, it is proof to the unbelievers, that you have faith in your God that this thing can happen, to let them see the result. The Lord teaches us figuratively that great things can happen even when you have little faith.

See also, Matthew Comments 17:20.

“เจ้าจะบอก...” ตามที่พระข้อเขียนได้บอก ความเชื่อขนาดเล็กสามารถทำการใหญ่ได้เช่นเดียวกัน ถึงขั้นส่งเมล็ดพันธุ์หรือต้นไม้ขึ้นไปปลูกลงในทะเล และสิ่งเหล่านั้นได้เชื่อฟังคำของคุณ เพราะว่าท่านได้พูดมันด้วยความศรัทธาและคุณไม่ได้ทดสอบพระเจ้าเมื่อคุณได้พูดมัน แต่คุณได้พูดมันในความศรัทธาในพระเจ้าเพื่อสิ่งเหล่านั้นที่คุณพูดจะได้เกิดขึ้น เพื่อเป็นการพิสูจน์ต่อคนว่าคุณรับใช้พระเจ้าผู้ทรงมีชีวิตการกระทำเช่นนี้มองเหมือนว่าคุณทดสอบพระเจ้า แต่มันไม่ใช่การทดสอบ มันคือข้อพิสูจน์สำหรับพวกที่ไม่มีเชื่อ ว่าคุณมีความศรัทธาในพระเจ้าของคุณว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถเกิดขึ้นได้ ให้พวกเขาได้เห็นผลที่เกิดขึ้น พระเจ้าสอนเราโดยนัยว่าสิ่งที่ยิ่งใหญ่สามารถเกิดขึ้นได้แม้ว่าคุณมีศรัทธาเพียงเล็กน้อย

ด้วยกันมอง ความเห็นมีทิวทัศน์ 17:20

⁷But which of you, having a servant plowing or keeping sheep, having come in from the field will say to him, Come straightaway and recline;

⁷แต่ใครก็ตามในพวกเจ้า ที่มีคนรับใช้ไถนาหรือเลี้ยงแกะ เมื่อเขากลับมาจากทุ่งนาแล้วจะบอกแก่เขา มาโดยเร็วและนั่งลง

⁸but will not he say to him, Make ready what I may eat, and gird yourself, and serve me, until I eat and drink; and afterward you shall eat and drink?

⁸แต่แทนที่เขาจะบอกแก่เขาว่า เตรียมให้พร้อมเพื่อเราจะไดกิน และแต่งตัวของเจ้าให้เรียบร้อย และรับใช้เรา จนกระทั่งเราไดกินและดื่ม และหลังจากนั้นเจ้าจึงจะกินและดื่ม?

Comments 17:7-8. In these verses, the Lord wants to teach all readers that everyone should know their own position. Also, everyone should put who is important in their life. Everyone must put the Lord their God first and, after that, their parents, which the Lord has used in creating you to be alive. Then you also must think of your duties. Your first duty is always to serve the Lord your God, then after that, serve other responsibilities that God has given you.

ความเห็น 17:7-8 ในพระข้อเขียนเหล่านี้ พระเจ้าต้องการสอนผู้อ่านทุกคนว่าทุกคนควรจะรู้ตำแหน่งของตนเอง ด้วยกัน ทุกคนควรจะรู้ว่าใครสำคัญในชีวิตของพวกเขา ทุกคนต้องให้พระเจ้าของพวกเขาอันและ หลังจากนั้นผู้ให้กำเนิดของตน ซึ่งพระเจ้าได้ใช้ในการทำให้คุณมีชีวิต แล้วคุณต้องคิดถึงหน้าที่ของคุณ หน้าที่แรกของคุณคือตลอดเวลารับใช้พระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของคุณ แล้วสิ่งอื่นตามหลังนั้น ทำหน้าที่รับผิดชอบอื่นๆ ที่พระเจ้ามอบให้คุณ

⁹Does he thank the servant because he did the things that were commanded?

⁹แล้วท่านจะขอบใจคนรับใช้เพราะเขาทำตามที่ได้รับคำสั่ง?

Comments 17:9. Let the reader understand, when the Lord has put something in your heart, do it accordingly and give thanks to the Lord that He has given you that duty. Even if that duty is very, very small, if you do it, it becomes big in the eyes of the Lord Himself.

ความเห็น 17:9 ให้ผู้อ่านเข้าใจ เมื่อพระเจ้าได้ใส่บางอย่างในใจของคุณให้ทำ ทำมันตามนั้นและขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ได้ให้แก่คุณหน้าที่นั้นๆ ถึงแม้ว่าถ้าหน้าที่นั้นเล็ก เล็กมากๆ ถ้าคุณทำมัน มันได้กลายเป็นสิ่งใหญ่ในสายตาของพระเจ้าพระองค์เอง

¹⁰So you also, when you may have done all the things having been commanded you, say, We are unworthy servants; we have done that which it was our duty to do.

¹⁰ดังนั้นเจ้าก็เช่นเดียวกัน เมื่อเจ้าได้ทำสิ่งที่เจ้าได้รับคำสั่งให้ทำ จงว่า เราผู้รับใช้ที่ไม่มีคุณค่า เราได้ทำเพียงสิ่งเหล่านั้นเท่านั้นซึ่งเป็นหน้าที่ของเราที่ต้องทำ

Comments 17:10. “So you also, when you may have done all the things having been commanded you”. The first thing the Lord wants to see is, are you listening and obeying His commandments, not just a portion of

them but all of them? Regardless of what the commandment is, consider it as a duty that you must fulfill, because that is what the Lord expects you to do.

ความเห็น 17:10 “ตั้งนั้นเจ้าก็เช่นเดียวกัน เมื่อเจ้าได้ทำสิ่งที่เจ้าได้รับคำสั่งให้ทำ” สิ่งแรกที่พระเจ้าต้องการเห็นคือ คุณได้ฟังและเชื่อคำสั่งของพระองค์ ไม่ใช่เพียงส่วนหนึ่งของมันแต่ทั้งหมด? ไม่สำคัญว่าเป็นคำสั่งใดๆ ถือเป็นหน้าที่ที่คุณต้องทำให้สำเร็จ เพราะนั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังให้คุณทำ

“say, We are unworthy servants; we have done that which it was our duty to do”. According to the verse itself, the Lord wants all readers to realize, to be a servant of the Lord, you must humble yourself, do not think that you are better than others, do your duty as a good servant of the Lord and all the rewards will be waiting. In this verse, the person just wishes to do but did not do, that is why we use the term “you must humble yourself”. The desires and ability are different, and here you do as the Lord gives you the ability to do. This servant thought he did not have enough worth. That is why he does only what he was ordered to do, but if you think that you are not worthy of doing the work, then you have put the Lord on the wrong side for giving you a duty that you are not able to do, the Lord knows your ability as well.

“จงว่า เราผู้รับใช้ที่ไม่มีคุณค่า เราได้ทำเพียงสิ่งเหล่านั้นเท่านั้นซึ่งเป็นหน้าที่ของเราที่ต้องทำ” ตามข้อเขียนมันเอง พระเจ้าต้องการให้ผู้อ่านทั้งหมด คิดด้วย เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า คุณต้องถ่อมตัวของคุณลง อย่าคิดว่าคุณนั้นดีกว่าผู้อื่น ทำหน้าที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าของคุณและผลตอบแทนจะคอยอยู่ในข้อเขียนนี้ คนเพียงปรารถนาที่จะทำแต่ไม่ทำ นั่นคือทำไมเราจึงใช้คำว่า “คุณต้องถ่อมตัวของคุณลง” ความปรารถนาและความสามารถนั้นแตกต่างกัน และในที่นี่คุณทำตามที่พระเจ้าได้ให้ความสามารถแก่คุณเพื่อทำ ผู้รับใช้คนนี้คิดว่าตัวเขาไม่มีคุณค่าพอ นั่นคือทำไมเขาจึงทำเพียงแค่ว่าที่เขาได้รับคำสั่งให้ทำ แต่ถ้าคุณคิดว่าคุณไม่มีคุณค่าพอสำหรับทำงาน แล้วคุณได้ทำให้พระเจ้าเป็นฝ่ายผิดที่ได้ให้หน้าที่นั้นที่คุณไม่สามารถทำ พระเจ้าทรงรู้ความสามารถของคุณเป็นอย่างดี

To do work for the Lord and not gain benefit for themselves, this also makes the servants not want to work more than they think is their duty. When you are serving the Lord, you must do all the work that the Lord has given you the ability for, even if you do more work than what you have received, but you also have received the ability to do it. If you seek to do all the work the Lord has given you, the Lord will also give you joy and the ability to do it. Sometimes you may do more than you think you should, but that is to glorify the Lord.

ทำงานสำหรับพระเจ้าและไม่ได้รับผลประโยชน์สำหรับตัวเอง สิ่งนี้ด้วยกันทำให้ผู้รับใช้ไม่ต้องการทำงานมากกว่าที่พวกเขาคิดว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขา เมื่อคุณรับใช้พระเจ้า คุณต้องทำงานทั้งหมดนั้นที่พระเจ้าได้ให้ความสามารถแก่คุณเพื่อทำ แม้ว่าถ้าคุณทำงานมากกว่าที่คุณได้รับ แต่ด้วยกันคุณได้รับความสามารถเพื่อทำมัน ถ้าคุณหาโอกาสที่จะทำงานทั้งหมดที่พระเจ้าได้ให้แก่คุณ ด้วยกันพระเจ้าจะให้ความสุขและความสามารถที่จะทำมัน บางครั้งคุณอาจทำมากกว่าที่คุณคิดว่าคุณควรจะทำ แต่เหล่านั้นเพื่อบูชาพระเจ้า

“We are unworthy servants”. Q: When the servants say, “we are unworthy”, are they referring to the fact that they are unworthy to their master or unworthy to themselves?

“เราผู้รับใช้ที่ไม่มีคุณค่า” คำถาม เมื่อผู้รับใช้พูดว่า “เราไม่มีคุณค่า” จริงแล้วพวกเขาหมายถึงว่าพวกเขาไม่มีคุณค่าต่อนายของเขาหรือพวกเขาไม่มีคุณค่าต่อตัวเขาเอง?

A: The meaning here is that the servants say that they are unworthy to themselves, they will not gain anything for doing what they are commanded to do. They think that if they just follow orders that will not bring worth for themselves. To understand this parable, the mind of the servant in the parable coming from the field needs to be related to the mind of a Christian serving the Lord. The Lord wants us to humble ourselves and do all His commandments first from our hearts, not just do the commandments mechanically as a duty and think that there is no worth to serving the Lord because we do not have any earthly benefits.

คำตอบ ความหมายในที่นี้คือว่าผู้รับใช้เหล่านั้นพูดว่าพวกเขาไม่มีคุณค่าต่อตัวเขาเอง พวกเขาจะไม่ได้รับอะไรเพิ่มสำหรับทำอะไรที่พวกเขาได้รับคำสั่งให้ทำ พวกเขาคิดว่าถ้าพวกเขาเพียงทำตามคำสั่งที่ได้รับนั้นจะไม่นำคุณค่าใดมาสำหรับตัวของพวกเขาเอง เพื่อเข้าใจคำอุปมานี้ ความคิดของผู้รับใช้ในคำอุปมาคือกลับมาจากทุ่งนาต้องเกี่ยวกับความคิดของคริสเตียนที่รับใช้พระเจ้า พระเจ้าต้องการให้เขาถ่อมตัวของเขาลงและทำทุกอย่างจากเริ่มต้นตามคำสั่งของพระองค์จากใจของเขา ไม่ใช่เพียงทำตามคำสั่งเหมือนเครื่องจักรว่าเป็นหน้าที่และคิดว่าสิ่งนั้นไม่มีคุณค่าใดในการรับใช้พระเจ้าเพราะเราทำโดยไม่มีผลประโยชน์ของโลกนี้

¹¹And it came to pass, in His going on to Jerusalem, that He was passing along the borders between Samaria and Galilee.

¹¹ และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อ **พระองค์** อยู่ระหว่างทางไปเยรูซาเล็ม เมื่อ **พระองค์** ได้ผ่านไปตามเขตแดนระหว่างซามาริยาและกาลิลี

Comments 17:11. In this verse, we can see that the beloved Son of God is traveling all the time, because His duty is to spread out the mercy of God to all people, not only to His own people and not just in one spot for one group of people, but to all.

ความเห็น17:11 ในข้อเขียนนี้ เราสามารถเห็นได้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นเดินทางอยู่ตลอดเวลา เพราะหน้าที่ของพระองค์คือการกระจายพระเมตตาของพระเจ้าออกไปเพื่อคนทุกคน ไม่ใช่เพียงประชาชนของพระองค์เองและไม่ใช่เพียงที่ที่เดียวสำหรับคนกลุ่มหนึ่ง แต่เพื่อทุกคน

¹² And as **He** entered into a certain village, there met **Him** ten men that were lepers, who stood afar off,

¹² และเมื่อ **พระองค์** เข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง **พระองค์** ได้พบชายสิบคนที่เป็นโรคเรื้อน ซึ่งยืนอยู่แต่ไกล

¹³ and they lifted up their voices, saying, **Jesus, Master**, have mercy on us.

¹³ และพวกเขาาร้องออกมา พูดว่า **พระเยซู นายท่าน** โปรดมีพระกรุณาต่อพวกเรา

Comments 17:12-13. This is not an accidental meeting, the Lord has a purpose in meeting these leprous people, these lepers have known the name of the Lord, they may not receive human mercy, but in their hearts they hope only that the Lord Himself will have mercy on them.

ความเห็น17:12-13 ในที่นี้ไม่ใช่การพบโดยบังเอิญ พระเจ้ามีจุดประสงค์ในการพบเหล่าผู้ช่วยด้วยโรคเรื้อนเหล่านี้ เหล่าผู้ช่วยด้วยโรคเรื้อนนี้ได้รับรู้จักพระนามของพระเจ้า พวกเขาอาจจะไม่ได้รับความเมตตาจากมนุษย์ แต่ในใจของพวกเขาพวกเขาหวังเพียงว่าพระเจ้าพระองค์เองจะมีพระเมตตาต่อพวกเขา

“who stood afar off”. Many places in the Bible have said that people with leprosy are cut off from other people. This group has also been cut off. From this verse we can notice they have been cut off, but still they have heard about the Lord Jesus. The purpose of the hearing is shown here. They know the direction of the Lord’s travels, and they come to meet Him, but they keep the rule by staying afar away; that is the rule for these leprous people.

“ซึ่งยืนอยู่แต่ไกล” หลายที่ในพระคัมภีร์ได้บอกว่าคนที่เป็นโรคเรื้อนนั้นถูกขับออกไปจากประชาชนคนอื่น กลุ่มนี้ด้วยกันได้ถูกขับออกไป จากข้อเขียนเราสามารถสังเกตเห็นได้ว่าพวกเขาได้ถูกขับออกไป แต่พวกเขายังคงได้ยินเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า จุดประสงค์ที่พวกเขาได้ยินได้แสดงออกในที่นี้ พวกเขารู้เส้นทางเดินทางของพระเจ้า และพวกเขาได้มาเพื่อพบพระองค์ แต่พวกเขาได้รักษากฎโดยยืนอยู่ห่างไกล นั่นคือกฎสำหรับพวกที่เป็นโรคเรื้อน

¹⁴ And when **He** saw them, **He** said to them, Go and show yourselves to the priests. And it came to pass, as they went, they were cleansed.

¹⁴ และเมื่อ **พระองค์** เห็นพวกเขา **พระองค์** พูดแก่พวกเขา ไปและแสดงตนเองแก่ปุโรหิต และเวลาผ่านไป เมื่อพวกเขาไป พวกเขาสะอาด

Comments 17:14. “... He said to them, Go and show yourselves to the priests”. All humans can see clearly, even the beloved Son of God Himself obeyed the rule that the Father has set; for if they have leprosy, they need to have the priest witness their sickness and healing as well; this is the place of showing “abide by the rule”. (See Leviticus 14:1-32).

ความเห็น17:12-14 “...พระองค์พูดแก่พวกเขา ไปและแสดงตนเองแก่ปุโรหิต” มนุษย์ทุกคนสามารถเห็นได้ชัด แม้แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เชื่อฟังกฎที่พระบิดาได้ตั้งไว้ เพราะถ้าพวกเขาเป็นโรคเรื้อน พวกเขาต้องมีปุโรหิตเป็นพยานถึงความป่วยของพวกเขาและการรักษาด้วย นี่คือการที่ได้แสดงถึง “เชื่อฟังตามกฎ” (มองเลเวนิติ14:1-32)

“And it came to pass, as they went, they were cleansed”. Also, these leprous people, everyone should notice, by obeying the Word of the beloved Son of God, they all have been healed. They were all healed by His Word alone. There was no need to touch them, but His Word itself has the power to cleanse them.

“และเวลาผ่านไป เมื่อพวกเขาไป พวกเขาสะอาด” ด้วยกัน พวกที่เป็นโรคเรื้อนนี้ ทุกคนควรสังเกต โดยเชื่อฟังพระคำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาทั้งหมดได้รับการรักษาโดยพระคำของพระองค์เพียงอย่างเดียว ที่นี้ไม่ต้องสัมผัสพวกเขา แต่พระคำของพระองค์เองมีอำนาจที่จะทำให้พวกเขาสะอาด

¹⁵ And one of them, when he saw that he was healed, turned back, with a loud voice glorifying **God**;

¹⁵ และคนหนึ่งของพวกเขา เมื่อเขาเห็นว่าตนเองสะอาด หันกลับ ด้วยเสียงอันดังบูชา **พระผู้เป็นเจ้า**

¹⁶and he fell on his face at His feet, giving Him thanks; and he was a Samaritan.

¹⁶และเขาก็ล้มหน้าของเขาลงต่อพระบาทของ **พระองค์** ขอบพระคุณ **พระองค์** และเขาเป็นชาวสะมาริทัน

Comments 17:15-16. We can notice plainly as well here, the beloved Son of God came to show mercy, not only to His people but to the outsiders as well. He knows their hearts before He heals them; with their actions they have glorified God. All have been begging for mercy, even just one that returned, but all have given their hearts to trusting the Lord to heal them. But this is the point everyone should take as an example: when you receive mercy, come back and give thanks to the Lord. This has been given as an example to all, in all things glorify and give thanks to the Lord God Almighty, regardless of who you are.

ความเห็น 17:15-16 เราสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนในที่นี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาแสดงพระเมตตา ไม่ใช่เพียงแต่ประชาชนของพระองค์เท่านั้นแต่คนภายนอกด้วย พระองค์รู้ใจของพวกเขาขณะที่พระองค์ได้รักษาพวกเขา ด้วยการกระทำของพวกเขาพวกเขาได้บูชาพระเจ้า ทั้งหมดได้อธิษฐานขอพระเมตตา ถึงแม้ว่ามีเพียงคนเดียวกลับมา แต่ทุกคนได้มอบใจของพวกเขาในเชื่อว่าพระเจ้าจะรักษาพวกเขา แต่นี่ควรเป็นจุดที่ทุกคนควรจะเป็นตัวอย่าง เมื่อคุณได้รับพระเมตตา กลับมาและขอบพระคุณพระเจ้า สิ่งนี้ได้ให้เป็นตัวอย่างแก่ทุกคน ในทุกสิ่งบูชาและขอบพระคุณพระเจ้าผู้สูงสุด ไม่สำคัญว่าคุณจะเป็นใคร

¹⁷And Jesus answering said, Were not the ten cleansed? but where are the nine?

¹⁷และ **พระเยซู** ตอบว่า ไม่ใช่สิบคนหรือที่สะอาด? แต่อีกเก้าคนนั้นอยู่ที่ไหน?

Comments 17:17. In this verse we all can see, it looks like a common question, the purpose the Lord has asked “where are the rest that were healed” is for the one that has come back, the question will hit his heart, why he alone only came back to glorify the Lord.

ความเห็น 17:17 ในข้อเขียนนี้เราทุกคนสามารถเห็นได้ว่า มันเหมือนว่าเป็นคำถามธรรมดา จุดประสงค์ที่พระเจ้าได้ถาม “แต่คนอื่นที่ได้รับการรักษา นั้นอยู่ที่ใด” คือสำหรับคนนั้นที่กลับมา คำถามนี้จะกระทบใจเขา ทำไมจึงมีเขาเพียงคนเดียวที่กลับมาบูชาพระเจ้า

¹⁸Was there none found that returned to give glory to God, except this foreigner?

¹⁸ไม่มีใครในพวกเขากลับมาเพื่อบูชา **พระผู้เป็นเจ้า** ยกเว้นแต่คนต่างชาติผู้นี้?

Comments 17:18. Give attention to the last part of the verse, “except this foreigner”. The healing did not touch His people’s hearts, but the foreigner was the one who came back to give glory to God. Everyone that reads this part think twice, not His people that came back to glorify Him but the foreigner. This also tells us clearly, in the future, the foreigners that will read the Holy Word will be the ones that give glory to God, the Holy Word has been with His people already but few that come to Him, same as this verse has told.

ความเห็น 17:18 ให้ความสนใจในส่วยท้ายของข้อเขียน “ยกเว้นแต่คนต่างชาติผู้นี้” การรักษาไม่ได้สัมผัสใจของประชาชนของพระองค์ แต่คนต่างชาติคนหนึ่งกลับมาบูชาพระเจ้า ทุกคนที่อ่านส่วนนี้คิดอีกครั้ง ไม่ใช่ประชาชนของพระองค์ที่กลับมาบูชาพระองค์แต่คนต่างชาติ สิ่งนี้ช่วยกันได้บอกแก่พวกเขาชัดเจน ในอนาคต คนแปลกหน้าที่จะอ่านพระคัมภีร์จะเป็นผู้ที่บูชาพระเจ้า ประชาชนของพระองค์ได้มีพระคำอันศักดิ์สิทธิ์แล้วแต่มีเพียงคนส่วนน้อยที่ได้มายังพระองค์ เช่นเดียวกับที่พระข้อเขียนนี้ได้บอก

¹⁹And He said to him, Arise, and go your way; your faith has made you well.

¹⁹และ **พระองค์** พูดต่อเขาว่า ลุกขึ้น และไปตามทางของเจ้า ความศรัทธาของเจ้าทำให้เจ้าหายดี

Comments 17:19. The verse is clear, this foreigner has been healed because of his faith, the faith he has we call blind faith, and here is the reward for that faith, he has been healed. The verse did not tell us further about the other nine, so no one knows the end of their lives, but this foreigner is healed completely as the verse tells.

ความเห็น 17:19 ข้อเขียนได้บอกไว้ชัดเจน คนต่างชาติผู้นี้ได้รับการรักษาเพราะความศรัทธาของเขา ความศรัทธาที่เขาเรียกว่าความศรัทธาแบบตาบอด และนี่คือรางวัลสำหรับความศรัทธานั้น เขาได้รับการรักษา ข้อเขียนไม่ได้บอกเขาเกี่ยวกับอีกเก้าคน ไม่มีใครรู้จักจบแห่งชีวิตของพวกเขา แต่คนต่างชาติผู้นี้ได้รับการรักษาอย่างสมบูรณ์เหมือนตามที่ข้อเขียนได้บอก

²⁰And being asked by the Pharisees, when the kingdom of God is coming, He answered them and said, The kingdom of God comes not with observation,

²⁰และถูกถามโดยพวกฟาริสี ว่าอาณาจักรของ **พระเจ้า** จะมาเมื่อใด **พระองค์** ตอบแก่พวกเขาและพูดว่า อาณาจักรของ **พระเจ้า** จะไม่มาอย่างที่เขาสั่งเกตได้

²¹neither shall they say, **Behold**, here! or, There! for **behold**, the kingdom of **God** is in the midst of you.

²¹หรือว่าพวกเขาจะพูดได้ว่า คุณเกิด อยู่ที่นั่น! หรือ อยู่ที่นั่น! เพราะคุณเกิด อาณาจักรของ **พระเจ้า** นั้นอยู่ในท่ามกลางพวกเขา

Comments 17:20-21. Here the most important part is “the kingdom of God is in the midst you”. When you have accepted the authority of the beloved Son of God, you have invited God into your heart already, and He has come right away with His Spirit, but not yet the Holy Spirit; after the death of the beloved Son of God on the cross, the Holy Spirit has come. Before the beloved Son of God’s resurrection, the Father gives the Spirit. After the beloved Son of God rose from the grave, He sends the Holy Spirit from the Father.

One would ask, what is the kingdom of God? Everywhere is His kingdom, but when the verse has told “in the midst of you”, that also means some have embraced the kingdom of God already, since in that time some already had faith in the beloved Son of God.

ความเห็น 17:20-21 ส่วนสำคัญของข้อเขียนนี้คือ “อาณาจักรของพระเจ้านั้นอยู่ในท่ามกลางพวกเขา” เมื่อคุณได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คุณได้เชิญพระเจ้าเข้าสู่ใจของคุณแล้ว และพระองค์ได้มาในทันทีกับพระวิญญาณของพระองค์ แต่ยังไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังจากความตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มา ก่อนที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ในคืนชีพ พระบิดาได้ให้พระวิญญาณ หลังจากที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นจากที่ฝังพระศพ พระองค์ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดา

คนหนึ่งอาจถาม อาณาจักรของพระเจ้าคืออะไร? ทุกที่คืออาณาจักรของพระองค์ แต่เมื่อข้อเขียนได้บอก “อยู่ในท่ามกลางพวกเขา” นั้นด้วยนั้นก็หมายความว่าบางคนได้ยอมรับอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว ตั้งแต่เวลานั้นมาบางคนได้มีความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแล้ว

“the kingdom of God is in the midst you” means the kingdom of God is among the true believers, so even these days we can say that the kingdom of God is in the midst of us, since there are many true believers on earth.

“อาณาจักรของพระเจ้านั้นอยู่ในท่ามกลางพวกเขา” หมายความว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้นอยู่ในระหว่างผู้มีความเชื่อที่แท้จริง ดังนั้นถึงแม้ในวันนี้เราสามารถพูดได้ว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้นอยู่ในระหว่างพวกเขา ตั้งแต่เวลานั้นมามีผู้มีความเชื่อที่แท้จริงหลายคนบนโลก

²²And **He** said to the disciples, The days will come, when **you will** desire to see one of the days of the **Son of Man**, and **you will** not see it.

²²และ **พระองค์** พูดต่อเหล่าสาวก วันนั้นจะมาถึง เมื่อพวกเขาปรารถนาจะได้เห็นวันของ **บุตรมนุษย์** และเจ้าจะไม่ได้เห็นมัน

Comments 17:22. Here in the Gospel of Luke, we have fewer details than in the Gospel of Matthew Chapter 24. For more comments for verses 22 to 37 see also Comments Matthew 24:1-44.

Because of the disasters coming to the earth, all people will wish that that time is ending, and the Lord will return, but all things must occur until completion; the day of the Lord’s return will happen in those days.

ความเห็น 17:20-22 ที่นี้ในพระหนังสือของลูกา เรามีรายละเอียดน้อยกว่าในพระหนังสือของมัทธิวบทที่ 24 สำหรับความเห็นมากขึ้นสำหรับข้อเขียน 22 ถึง 37 ดว้ยกันมองความเห็นมัทธิว 24:1-44

เพราะภัยมาสู่แผ่นดินโลก ทุกคนจะปรารถนาให้เวลานั้นจบลง และพระเจ้ากลับคืนมา แต่ทุกอย่างต้องเกิดขึ้นจนครบถ้วน วันแห่งการกลับคืนมาของพระเจ้าจะเกิดขึ้นในวันเหล่านั้น

²³And they **will** say to you, **Behold**, there! or, **Behold**, here! go not **out**, nor follow;

²³และพวกเขาจะบอกแก่เจ้าว่า คุณเกิด ที่นั่น! หรือ คุณเกิด ที่นั่น! อย่าได้ไป หรือติดตาม

²⁴for as the lightning, when it **flashes and shines from one end of the sky to the other end of the sky**; so **will** the **Son of Man** be in **His** day.

²⁴ดังฟ้าแลบ เมื่อมันแลบและส่องแสงจากฟากฟ้าหนึ่งถึงอีกฟากฟ้าหนึ่ง เช่นเดียวกัน **บุตรมนุษย์** จะมาในวันของ **พระองค์**

Comments 17:24. See also Comments Matthew 24:27.

ความเห็น 17:24 ดว้ยกันมองความเห็นมัทธิว 24:27

²⁵But first **it behooves Him** to suffer many things and be rejected **by** this generation.

²⁵ แต่สิ่งแรกมันจำเป็นที่ **พระองค์** ต้องทนทุกข์ทรมานหลายอย่างและถูกปฏิเสธโดยคนในยุคนี้

Comments 17:25. Here we concentrate on the term “this generation”. “This generation” does not mean now or the generation at that time, but that the suffering and rejection will be for all humans, even those who did not know the Lord yet, because the beloved Son of God has come already to earth and has been rejected from that time on, the generation will end when He comes back. In that time, there was one generation, the generation who is reading now is a generation included in “this generation” as well. “But first must He suffer many things”. The feeling of pain and rejection for the Lord had already happened for the people that have not yet been born, because His time has covered it all, all “this generation” that rejected Him, that pain and suffering He has taken it on that moment when the nails pierced Him.

ความเห็น 17:25 ในที่นี้เราเน้นในคำกล่าวที่ว่า “คนในยุคนี้” “คนในยุคนี้” ไม่ได้หมายถึงเวลานี้หรือคนในเวลานั้น แต่นั่นคือความทุกข์ทรมานและถูกปฏิเสธจะเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน ถึงแม้พวกนั้นที่ยังไม่ได้รู้จักพระเจ้า เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาแล้วยังโลกและได้ถูกปฏิเสธจากเวลานั้นมา คนในยุคจะจบลงเมื่อพระองค์กลับคืนมา ในเวลานั้น นั้นมีคนหนึ่ง คนในยุคซึ่งอ่านในเวลานี้คือคนในยุคที่ได้รวมใน “คนในยุคนี้” ด้วยเช่นกัน

“ แต่สิ่งแรกมันจำเป็นที่พระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานหลายอย่าง ” ความรู้สึกของเจ็บปวดและการถูกปฏิเสธสำหรับพระเจ้าได้เกิดขึ้นแล้วเพราะประชาชนของพระองค์เหล่านั้นที่ยังไม่ได้เกิด เพราะเวลาของพระองค์ได้ครอบคลุมมันทั้งหมด ทั้ง “คนในยุคนี้ ” นั่นที่ได้ปฏิเสธพระองค์ ความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานที่พระองค์รับไว้ในเวลานั้นเมื่อตะปู้ได้ทิ้งลงบนพระองค์

²⁶ And as it came to pass in the days of Noah, thus **will** it be also in the days of the **Son of Man**.

²⁶ และมันจะมาเหมือนในวันของโนอาห์ แม้ในวันของ **บุตรของมนุษย์** จะเป็นอย่างนั้นด้วยเช่นเดียวกัน

²⁷ They **were eating**, they **were drinking**, they **were marrying**, they were given in marriage, until the day that Noah entered into the ark, and the flood came, and destroyed all.

²⁷ พวกเขากิน พวกเขาดื่ม พวกเขาแต่งงาน พวกเขาได้ให้มีจัดการแต่งงานกัน จนกระทั่งวันที่โนอาห์ได้เข้าไปในเรือ และน้ำท่วมได้มา และได้ทำลายพวกเขาทั้งหมด

Comments 17:26-27. When the flood came in the days of Noah, no one knew that the water would flood the earth; the day the Son of Man returns no one will know as well, but suddenly all eyes will see Him at the same time. People will live their lives the way they want, not the way the Lord wants them to and that is the same thing they do in both these times (See also Matthew Comments 25:6).

ความเห็น 17:26-27 เมื่อน้ำได้ท่วมในวันของโนอาห์ ไม่มีใครรู้ว่าน้ำจะท่วมโลก ในวันกลับคืนมาของบุตรมนุษย์ไม่มีใครจะรู้เช่นเดียวกัน แต่ในทันใดทุกตาจะเห็นพระองค์ในเวลาเดียวกัน คนใช้ชีวิตของตนในทางที่พวกเขาต้องการ ไม่ใช่ในทางที่พระเจ้าต้องการแก่พวกเขาและเป็นเช่นเดียวกันพวกเขาจะทำทั้งสองนี้เวลานี้ (ด้วยกันมองความเห็นมัทธิว 25:6)

²⁸ Likewise as it came to pass in the days of Lot; they **were eating**, they **were drinking**, they **were buying**, they **were selling**, they **were planting**, they **were building**;

²⁸ เช่นเดียวกันเหมือนตั้งในวันของลอท พวกเขากิน พวกเขาดื่ม พวกเขาซื้อ พวกเขาขาย พวกเขาปลูก พวกเขาได้สร้าง

²⁹ **and on** the day that Lot went out from Sodom it rained fire and brimstone from heaven and destroyed all.

²⁹ แต่ในวันที่ลอทออกไปจากโสโดมมันได้มีฝนไฟตกและกำมะถันจากสวรรค์และทำลายพวกเขาทั้งหมด

³⁰ After the same manner **will** it be in the day that the **Son of Man** is revealed.

³⁰ หลังจากนั้นเช่นกันมันจะเป็นวันที่ **บุตรมนุษย์** ได้ปรากฏ

Comments 17:28-30. We can understand what these verses have told us. Humans have spent their lives as the days go by without thinking of the Lord of life or thanking the Lord of life, and when disasters come, they all will be wiped out; no repentance at that time can help, that is clear here.

ความเห็น 17:28-30 เราสามารถเข้าใจได้ว่าพระข้อเขียนได้บอกอะไรแก่เรา มนุษย์ใช้ชีวิตของพวกเขาในแต่ละวันที่ผ่านไปโดยไม่คิดถึงพระเจ้าแห่งชีวิตหรือขอบพระคุณพระเจ้าของชีวิต และเมื่อภัยพิบัติมาถึง พวกเขาจะถูกบังคับออกไป ไม่มีใครกลับใจในเวลานั้นสามารถช่วยได้ นั่นชัดเจนในที่นี้

³¹In that day, **the one** that **will** be on the housetop, and his goods in the house, let him not go down to take them away; **and the one in the field, likewise**, let him not **turn backward**.

³¹ในวันนั้น ผู้ที่อยู่บนหลังคาบ้าน และมีสมบัติของเขาอยู่ในบ้าน อย่าให้เขาลงไปเอามัน และผู้ที่อยู่ในทุ่งนา เช่นเดียวกัน อย่าให้เขาได้หันกลับไป

Comments 17:31. When the day of turmoil arrives, forget all the treasure you have, remember what is important in life, treasure comes, treasure goes, just take yourself away from trouble.

ความเห็น 17:31 เมื่อวันวุ่นวายมาถึง สัมสมบัติทั้งหมดที่คุณมีอยู่ จำไว้ว่าจะอะไรสำคัญในชีวิต สมบัติมา สมบัติจากไป เพียงพาตัวเองออกไปจากปัญหา

³²Remember the wife of Lot!

³²จำไว้ถึงภรรยาของลอต

³³Whoever **may** seek to **save** his life **will** lose it; and whoever **will** lose his life **will** preserve it.

³³ใครก็ตามที่เสาะหาเพื่อรักษาชีวิตของเขาจะเสียไป และใครที่เสียชีวิตของเขาไปจะได้รับการชดเชยไว้

Comments 17:33. According to what the verse says, when you try finding a way to save your own life, you will not find it, but for those who are willing to lose their lives for the faith, they will save it, because they will have eternal life with the Lord. This applies only to those that want to keep faith by believing in the true living God, not in all those stories that humans have made to represent God, but only to the true God through the beloved Son of God, those will be the ones that will be saved.

“and whoever will lose his life will preserve it” really means “and whoever will lose his life for the kingdom of God will preserve it”.

ความเห็น 17:33 ตามที่พระข้อเขียนได้บอก เมื่อคุณพยายามหาทางออกเพื่อช่วยชีวิตของคุณเอง คุณจะไม่มีพบมัน แต่สำหรับพวกนั้นซึ่งยอมเสียชีวิตสำหรับความศรัทธา พวกเขาจะได้อรอด เพราะพวกเขาจะได้ชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า ส่วนนี้ใช้ได้เพียงกับพวกนั้นที่ต้องการเก็บความศรัทธาโดยมีความเชื่อในพระเจ้าที่มีชีวิตที่แท้จริง ไม่ใช่เรื่องเหล่านั้นที่บอกว่าคุณมนุษย์ได้ทำเพื่อแทนที่พระเจ้า แต่เพียงในพระเจ้าที่แท้จริงโดยผ่านทางพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกนั้นจะได้อรอด

“และใครที่เสียชีวิตของเขาไปจะได้รับการชดเชยไว้” ความหมายแท้จริง “และใครที่เสียชีวิตของเขาไปเพราะอาณาจักรของพระเจ้าจะได้รับการชดเชยไว้”

³⁴I say to you, In that night there **will** be two on one bed; the one **will** be taken, and the other **will** be left.

³⁴เรา บอกแก่เจ้า ในคืนนั้นคนสองคนนอนอยู่ในเตียงหนึ่ง คนหนึ่งจะรับไป และอีกคนถูกทิ้งไว้

³⁵There **will** be two grinding together; the one **will** be taken, and the other **will** be left.

³⁵วันนั้นจะมีคนสองคนโม่แป้งอยู่ด้วยกัน คนหนึ่งจะรับไป และอีกคนจะถูกทิ้งไว้

³⁶There **will** be two in the field; the one **will** be taken, and the other **will** be left.

³⁶วันนั้นจะมีคนสองคนอยู่ในทุ่ง คนหนึ่งจะรับไป และอีกคนจะถูกทิ้งไว้

Comments 17:34-36. See also Matthew Comments 24:40-41.

Humans use these verses in accusing God, they say, He is unfair in choosing people, it is wrong for God to select one, and to leave another behind; but those who say this, have forgotten whom they are talking about, does the Creator have the right to choose and the right to leave some out of this? The Lord of Life will select whoever He sees fit and whoever pleases Him, regardless of what humans think, God will use His standards to choose and that is final.

ความเห็น 17:34:36 มองด้วยมีทัศนคติความเห็น 24:40-41

มนุษย์ใช้ข้อเขียนนี้ในการกล่าวหาพระเจ้า พวกเขาพูดว่า พระองค์ไม่ยุติธรรมในการเลือกคน มันเป็นการไม่ถูกต้องสำหรับพระเจ้าที่จะเลือกคนหนึ่ง และทิ้งอีกคนหนึ่งไว้เบื้องหลัง แต่พวกนั้นที่พูดสิ่งเหล่านี้ ได้ลืมไปว่าใครที่พวกเขาได้พูดถึง พระผู้สร้างมีสิทธิที่จะเลือกและมีสิทธิที่จะละทิ้งสิ่งนี้

หรือไม่? พระเจ้าแห่งชีวิตจะเลือกใครก็ตามที่พระองค์เห็นว่าเหมาะสมและใครก็ตามที่พระองค์พอใจ ไม่สำคัญว่ามนุษย์คิดว่าอะไร พระเจ้าจะใช้มาตรฐานของพระองค์ในการเลือกและนั่นคือจุดสุดท้าย

³⁷And answering they say **to Him**, Where, **Lord**? And **He** said **to** them, Where the body is, **there**, will the **vultures** also be gathered together.

³⁷และพวกเขาตอบต่อ **พระองค์** ที่ใด **พระองค์ท่าน?** และ **พระองค์** ตอบแก่พวกเขา มีร่างอยู่ที่ใด ในที่นั้น จะมีฝูงนกแร้งรวมตัวกันอยู่ในที่นั้น

Comments 17:37. For this verse see Matthew Comments 24:28.

ความเห็น17:37 สำหรับพระข้อเขียนนี้มองความเห็นมัทธิว 24:28

Q: If the reader reads verses, 22 to 37 in this chapter and verses Matthew 24:1-44, they will see a few differences in words and the order of the passage. If these events in these Gospels are the same, how should we understand these differences?

คำถาม ถ้าผู้อ่านได้อ่านพระข้อเขียนข้อ 22 ถึง 37 ในบทนี้และพระข้อเขียนในมัทธิว 24:1-44 พวกเขาจะได้เห็นถึงความแตกต่างในคำเขียนและลำดับของข้อความ ถ้าเหตุการณ์เหล่านี้ในพระหนังสือเหล่านี้เป็นเช่นเดียวกัน แล้วเราจะเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้ได้อย่างไร?

A: In each saying there are gaps of time, but if the reader compares all written words, the reader will notice that the Lord has given all of them the same meaning, it is a different order, but there is no difference in meaning. Each order has its own purpose, every reader needs to meditate and understand. That is the purpose of the dictation of the Bible, different order, some may look misplaced, but the overall meaning is the same, and only the dictation from the Holy Spirit can do this.

คำตอบ ในข้อบอดเหล่านี้มีช่วงว่างของเวลา แต่ถ้าผู้อ่านได้เปรียบเทียบพระคำเขียนทั้งหมดแล้ว ผู้อ่านจะสังเกตเห็นได้ว่าพระเจ้าได้ให้ทั้งหมดมีความหมายเดียวกัน มันมีลำดับที่ต่างกันไป แต่ในที่นี้ไม่มีความแตกต่างในความหมาย ในแต่ละลำดับมีจุดหมายของมันเอง ผู้อ่านทุกคนต้องตรึกตรองและเข้าใจ นั่นคือจุดประสงค์ของการตรึกตรองของพระคัมภีร์ ต่างลำดับ บางที่อาจมองเหมือนว่าผิดที่ แต่ทั้งหมดมีความหมายเดียว และมีเพียงการตรึกตรองจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้

Life and Faith Applications. 1) If you call yourself a Christian, follow and obey the Lord's teachings and forgive all. 2) When serving the Lord, you must do all the work that the Lord has given you the ability to do. 3) In all things, glorify and give thanks to the Lord God Almighty, regardless of who you are. 4) No one knows the day of the Lord's return, but you must always be ready for His return.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ถ้าคุณเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน ติดตามและเชื่อฟังพระคำสอนของพระเจ้าและให้อภัยแก่ทุกคน 2) เมื่อรับใช้พระเจ้า คุณต้องทำงานทั้งหมดที่พระเจ้าได้ให้ความสามารถแก่คุณเพื่อทำ 3) ในทุกอย่าง บูชาและขอบพระคุณพระเจ้าผู้สูงสุด ไม่สำคัญว่าคุณจะเป็นใคร 4) ไม่มีใครรู้วันกลับคืนมาของพระเจ้า แต่ตลอดเวลาคุณต้องมีความพร้อมสำหรับการกลับมาของพระองค์